

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת בהעלותך

פרשת וישלח		
מתוק מדבש	וילגא	יום
תקצד	קעה ע"א	ראשון
תקצט	קעה ע"ב	שני
תרה	קעו ע"א	שלישי
תרי	קעו ע"ב	רביעי
תרטו	קעז ע"א	חמישי
תרכא	קעז ע"ב	שישי
תרכז	קעה ע"א	שבת

דיבור קדוש של תורה ותפלה בראוי, עולה ובוקע רקיעים

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבְנֵי נֶשָׂא דְּמִיכִין, וְטַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא, וְנִשְׁמָתָא סְלָקָא לְעִילָא, קְיִימָא בְּאַתְרֵי דְּקְיִימָא, וְאַתְּבַחֲיִנַת עַל עוֹבְדָהָא דְּעַבְדַּת כָּל יוֹמָא, וְכַתְּבִין לְהוּ עַל פְּתָקָא, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּנִשְׁמָתָא סְלָקָא לְעִילָא, וְאַסְהִידַת עַל עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ, וְעַל כָּל מְלָה וּמְלָה דְּנִפְיָק מְפּוּמִיָּה.

וְכַד הָהִיא מְלָה דְּאַפִּיק בְּרֵי נֶשׁ מְפּוּמִיָּה אִיהִי כְּדָקָא יְאוּת, מְלָה קְדִישָׁא דְּאוּרִייתָא וְצְלוֹתָא, הָהִיא מְלָה סְלָקָא וּבְקַע רְקִיעִין, וְקְיִימָא בְּאַתְרֵי דְּקְיִימָא, עַד דְּעָאֵל לִילְיָא, וְנִשְׁמָתָא סְלָקָא וְאַחִיד לְהָהִיא מְלָה וְאַעִיל לָהּ קָמִי מְלָפָא.

וְכַד הָהִיא מְלָה לָאו אִיהִי כְּדָקָא יְאוּת, וְאִיהִי מְלָה מְמִילִין בִּישִׁין מְלִישְׁנָא בִישָׂא, הָהִיא מְלָה סְלָקָא לְאַתְרֵי דְּסְלָקָא, וְכַדִּין אֲתַרְשִׁים הָהִיא מְלָה וְהָהוּא חוֹבָה עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, הָדָא

מתוק מדבש

יְאוּת וכשדיבור ההוא שהוציא האדם מפיו הוא כראוי להיות, דהיינו מְלָה קְדִישָׁא דְּאוּרִייתָא וְצְלוֹתָא דיבור קדוש של תורה ותפלה, הָהִיא מְלָה סְלָקָא וּבְקַע רְקִיעִין אז הדיבור ההוא עולה ובוקע רקיעים, וְקְיִימָא בְּאַתְרֵי דְּקְיִימָא ועומד במקום שראוי לעמוד, עַד דְּעָאֵל לִילְיָא וְנִשְׁמָתָא סְלָקָא עד שהלילה נכנס והנשמה עולה, וְאַחִיד לְהָהִיא מְלָה וְאַעִיל לָהּ קָמִי מְלָפָא ואז היא אותה כדיבור ההוא ומכנסת אותה לפני המלך ב"ה.

וְכַד הָהִיא מְלָה לָאו אִיהִי כְּדָקָא יְאוּת וכשדיבור ההוא אינו כראוי להיות, וְאִיהִי מְלָה מְמִילִין בִּישִׁין, מְלִישְׁנָא בִישָׂא והוא דיבור רע מדיבורים הרעים, כגון מלשון הרע, הָהִיא מְלָה סְלָקָא לְאַתְרֵי דְּסְלָקָא הדיבור ההוא עולה למקום שעולה, וְכַדִּין אֲתַרְשִׁים הָהִיא מְלָה וְהָהוּא חוֹבָה עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ ואז נרשם הדיבור ההוא והחטא ההוא על נשמת האדם, וכשיוורדת בבוקר נרשם רושם ההוא בגופו וניכר ליודעי חכמת הפרצוף, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וְהוּא מְשׁוֹכְכֵת חִיקָךְ שהיא הנשמה המעידה

דיבור קדוש של תורה ותפלה בראוי, עולה ובוקע רקיעים

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבְנֵי נֶשָׂא דְּמִיכִין בא וראה בשעה שבני אדם ישנים, וְטַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא וטועמים טעם מיתה על ידי השינה שהיא אחד מששים במיתה, וְנִשְׁמָתָא סְלָקָא לְעִילָא והנשמה עולה למעלה, קְיִימָא בְּאַתְרֵי דְּקְיִימָא היא עומדת במקום שראויה לעמוד, וְאַתְּבַחֲיִנַת עַל עוֹבְדָהָא דְּעַבְדַּת כָּל יוֹמָא ושם היא נבחנת על מעשיה שעשתה כל היום, וְכַתְּבִין לְהוּ עַל פְּתָקָא וכתובים אותם על פתקא, ושואל מְאִי טַעְמָא מהו הטעם שבלילה היא נבחנת על מעשיה, ומשיב בְּגִין דְּנִשְׁמָתָא סְלָקָא לְעִילָא לפי שבלילה הנשמה עולה למעלה, וְאַסְהִידַת עַל עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ ומעידה על כל מעשיו של האדם, וְעַל כָּל מְלָה וּמְלָה דְּנִפְיָק מְפּוּמִיָּה ועל כל דיבור ודיבור שיצא מפיו, וזו היא ההבחנה שהיא נבחנת, כי הודאת בעל דין כמאה עדים דמי (גיטין מ ע"ג).

וְכַד הָהִיא מְלָה דְּאַפִּיק בְּרֵי נֶשׁ מְפּוּמִיָּה אִיהִי כְּדָקָא

הוא דְּכָתִיב (מיכה ז ה) מְשׁוֹכֵבֵת חִיקָךְ שְׁמֹר פְּתַחֵי פִיךָ, וּבְגִין כָּךְ (תהלים לב ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשׁוֹב יְהו"ה לוֹ עֶזְוֹן, אִימָתִי פִּשְׁאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה.

תשובה מועילה להחוטא ולכל העולם

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ אֲזָלֵי מְאוּשָׁא לְלוּד, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה (נ"א יצחק), נִימָא מְלִין דְּאוּרִייתָא וְנִזְיֵל. פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה (ס"א יצחק) וְאָמַר (שמות כא לג) פִּי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בּוֹר וְגו', מַה פְּתִיב בְּתַרְיָה בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם וְגו', וּמַה עַל דָּא כָּךְ, מֵאֵן דְּגָרִים לְאַבְאָשָׁא עֲלֵמָא בְּחוּבוֹי, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְּהָ, אֲלֵא תְּוֹהֵנָא דְּאָף עַל גַּב דְּאַבְאִישׁ עֲלֵמָא, אֲמַאי אֵית לִיה תְּשׁוּבָה, פְּמָה דְּכָתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יַעֲשׂוּ וְגו', וְהַתּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתָם, וְהָשִׁיב.

אֲלֵא וְדַאי דָּא מְהַנְיָא לְהוּ, בְּגִין דְּעֵבִיד תְּשׁוּבָה פְּכִיכּוֹל הוּא עֵבִיד לִיה מְמַשׁ, דְּהָא מַה דְּפָגִים לְעֵילָא אֲתַקִּין לִיה, וּבְמָה בְּתְּשׁוּבָה, דְּכָתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יַעֲשׂוּ וְגו', וְהַתּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתָם, וְהָשִׁיב, וְתְּשׁוּבָה אֲתַקִּין כְּלָא, אֲתַקִּין לְעֵילָא אֲתַקִּין לְתַתָּא, אֲתַקִּין לְגַרְמִיָּה אֲתַקִּין לְכָל עֲלֵמָא.

מתוק מדבש

אלא תמה אני שאף על פי שהרע לכל העולם, אם כן למה מועילה לו התשובה, וכי על ידי התשובה מתקן מה שקלקל בעולם, כְּמָה דְּכָתִיב כמו שנאמר אִישׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יַעֲשׂוּ מכל חטאת האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש ההיא, וְהַתּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתָם אשר עשו וְהָשִׁיב את אשמו בראשו, הרי שמועילה לו תשובה.

ומשיב אֲלֵא וְדַאי דָּא מְהַנְיָא לְהוּ אלא ודאי התשובה מועילה להחוטא ולכל העולם, בְּגִין דְּעֵבִיד תְּשׁוּבָה מפני שעשה תשובה, פְּכִיכּוֹל הוּא עֵבִיד לִיה מְמַשׁ נחשב בתשובתו כאילו עשה ותיקן את מדת התשובה, וממציא על ידי זה מציאות עצום לאימא [לבחינת הבינה] הנקראת תשובה, יותר ממה שעושה צדיק גמור, וזו היא סגולתה לתקן את כל המעוות, דְּהָא מַה דְּפָגִים לְעֵילָא כי מה שפגם למעלה וגרם בחטאו לסלק את השפע והאור משורש נשמתו וממקום שהפגם נוגע, אֲתַקִּין לִיה תיקן אותו, וּבְמָה, בְּתְּשׁוּבָה כי חוזר האור והשפע להאיר שם, דְּכָתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יַעֲשׂוּ וְגו' וְהַתּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתָם וְהָשִׁיב הרי שמועילה לו תשובה, וְתְּשׁוּבָה אֲתַקִּין כְּלָא ותשובה מתקנת את הכל, אֲתַקִּין לְעֵילָא מתקנת למעלה את פגם נשמתו בבינה, אֲתַקִּין לְתַתָּא ומתקנת למטה את פגם נפשו במלכות, וגם מחזירה את השפע למקומו, אֲתַקִּין לְגַרְמִיָּה ומתקנת לעצמו למעלה בשורשו ולמטה בגופו, אֲתַקִּין לְכָל עֲלֵמָא וכן מתקנת לכל העולם כמו כן. (רמ"ק ורמ"ז ומק"מ ומפרש"ט)

על מעשיו, שְׁמֹר פְּתַחֵי פִיךָ ותחשוב מה שראוי לדבר, ותדבר רק דברים טובים, וּבְגִין כָּךְ ובשביל זה כתוב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשׁוֹב יְהו"ה לוֹ עֶזְוֹן ומפרש אִימָתִי מתי לא יחשוב ה' לו עזון כלילה, ואין הנשמה מעידה עליו שחטא, פִּשְׁאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה פי' ברוחו דהיינו בנשמתו העולה למעלה, אִין בה שום עון ופגם הנקרא רמיה, שיהיה מה להעיד עליו. (דף קכא ע"ב, ובביאורינו כרך יב עמ' נו-נח)

תשובה מועילה להחוטא ולכל העולם

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ אֲזָלֵי מְאוּשָׁא לְלוּד רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים מאושא ללווד, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לרבי יצחק, נִימָא מְלִין דְּאוּרִייתָא וְנִזְיֵל נאמר דברי תורה ונלך, פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר לפרש מה שכתוב פִּי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בּוֹר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור, מַה פְּתִיב בְּתַרְיָה מה כתוב אחריו בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כסף ישיב לבעליו, ועתה קל וחומר הדברים וּמַה עַל דָּא כָּךְ ומה על נזקי בור שאינו הולך ומזיק אלא השור בא ונפל בתוכו, ועוד שקרקע עולם הזיקתו ולא האדם בעצמו, ועם כל זה כתוב בעל הבור ישלם, כל שכן מֵאֵן דְּגָרִים לְאַבְאָשָׁא עֲלֵמָא בְּחוּבוֹי עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְּהָ מי שגורם בעונותיו להרע ולהזיק לכל העולם, בודאי שענוש יענש, אֲלֵא תְּוֹהֵנָא דְּאָף עַל גַּב דְּאַבְאִישׁ עֲלֵמָא אֲמַאי אֵית לִיה תְּשׁוּבָה

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק (ס"א יהודה) אֲבִתְרִיהּ וְאָמַר, (דברים ד ל) בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו', בְּצַר לָךְ, מִפְּאֵן דְּתִשׁוּבָה מְעַלְיָא מִכְּפָלָא, עַד לָא יִשְׁרִי דִינָא בְּעַלְמָא, דְּבַתֵּר דְּשָׂרִי דִינָא, תְּקִיף חִילִיָּה, מֵאֵן יַעֲבֹר לִיהּ מְעַלְמָא וְיִסְלַק לִיהּ, דְּהָא (דף קכב ע"ב) פִּינּוֹן דְּשָׂאֲרֵי דִינָא, לָא אֶסְתְּלִיק עַד דִּישְׁתְּלִים.

בְּתֵר דְּאֶשְׁתְּלִים וְעַבְד תִּשׁוּבָה, אֲתִקִּין עַלְמִין כְּלָהוּ, מִשְׁמַע, דְּכְתִיב וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְכְתִיב וְשָׁבַת עַד יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ וְגו', פִּי א"ל רַחוּם יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ וְגו'.

קְדוּשַׁת הַמִּצְוָה הַנְּעִשִׂית שׁוֹרָה עַל הָאִבְר שְׁכַנְגְדָה בָּאָדָם

כָּל פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְשָׂרְיָא בְּרַמ"ח אֲבָרִין דִּילִיָּה, כְּלָהוּ מִתְאַבְּלִין עֲלֵיהּ, וְרִזָּא דְּמַלְּהָ (ישעיה נו יח) דְּרָכִיו רְאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְגו' וְלֹאֲבָלְיוֹ, מֵאִי וְלֹאֲבָלְיוֹ, אֲלִין רַמ"ח אֲבָרִין דְּקָא מִתְאַבְּלִין עֲלֵיהּ, דְּאִינוּן דִּיוֹקְנָא עֲלָאָה דְּשָׂרְיָא עַל רִישֵׁיהּ, דְּבָה שְׂרִיא יְהו"ה.

דְּכֻמָּה דְּאִית דִּיוֹקְנָא טָבָא עַל צְדִיק, וּמְנַהֵיג לִיהּ לְכָל עוֹבְדֵין טָבִין, לְזַפְּאָה לִיהּ לְעַלְמָא דְּאִתִּי, כִּן אִית דִּיוֹקְנָא בִּישָׂא עַל רִישָׂא דְּחִיבִיבָא, לְאַנְהָגָא לִין בְּעוֹבְדֵין בִּישִׁין, דִּירְתוּן

מתוק מדבש

קְדוּשַׁת הַמִּצְוָה הַנְּעִשִׂית שׁוֹרָה

עַל הָאִבְר שְׁכַנְגְדָה בָּאָדָם

כָּל פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה כֹּל רַמ"ח מִלְּאִכִּים שְׁנַבְרָאִים מְקוּיִם רַמ"ח מִצְוֹת עֲשִׂין, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְשָׂרְיָא בְּרַמ"ח אֲבָרִין דִּילִיָּה שְׁהִיו עֲתִידִים לְשׁוֹרָה בְּרַמ"ח אֲבָרִים שְׁלוֹ, כִּי כֹל מִצְוָה הִיא נִגְד אִבְר אֶחָד, וְכַשְׁעוּשָׁה הַמִּצְוָה אִז קְדוּשַׁת הַמִּצְוָה הִיא שׁוֹרָה עַל הָאִבְר הַהוּא, וּמִזָּה נַעֲשֵׂה הַצִּלָּם שְׁהוּא לְבוּשׁ עֲלִין לְאָדָם, וְעַתָּה שְׁנַמְנַע וְלֹא עֲשָׂאן אִז אֲבָרִיו שְׁהִם הַצִּלָּם שְׁלוֹ כְּלָהוּ מִתְאַבְּלִין עֲלֵיהּ כֹּלִם מִתְאַבְּלִים עֲלִיו, וְרִזָּא דְּמַלְּהָ וְסוּד הַדְּבָר הוּא מֵה שְׁכַתוּב דְּרָכִיו רְאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחָהוּ, וְאַשְׁלָם נְחוּמִים לוֹ וְלֹאֲבָלְיוֹ, וּמִפְּרָשׁ מֵאִי וְלֹאֲבָלְיוֹ מִי הִם הַמִּתְאַבְּלִים עֲלִיו, וְאָמַר אֲלִין רַמ"ח אֲבָרִין דְּקָא מִתְאַבְּלִין עֲלֵיהּ אִלוֹ הִם רַמ"ח הַמִּלְּאִכִּים שְׁהִם כְּנִגְד רַמ"ח אֲבָרִיו הַמִּתְאַבְּלִים עַל רֹע הַתְּנַהֲגוּתוֹ שְׁגָרָם שְׁנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְׁכִּינָה, וְעַתָּה שְׁחֹזר בְּתִשׁוּבָה הַקַּב"ה מְנַחֵם אֶת אִלוֹ הַרַמ"ח מִלְּאִכִּים, דְּאִינוּן דִּיוֹקְנָא עֲלָאָה דְּשָׂרְיָא עַל רִישֵׁיהּ שְׁהִם הַצִּלָּם עֲלִין הַשׁוֹרָה עַל רִישׁוֹ, דְּבָה שְׂרִיא יְהו"ה שְׁבוֹ שׁוֹרָה הַשֵּׁם הוּי"ה.

וּמִפְּרָשׁ וְאָמַר דְּכֻמָּה דְּאִית דִּיוֹקְנָא טָבָא עַל צְדִיק כִּי כְּמוֹ שִׁישׁ צִלָּם טוֹב עַל רִישׁ צְדִיק, וּמְנַהֵיג לִיהּ לְכָל עוֹבְדֵין טָבִין, לְזַפְּאָה לִיהּ לְעַלְמָא דְּאִתִּי שְׁמַנְהִיג אִתּוֹ לַעֲשׂוֹת כֹּל מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּדִי לְזַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, כִּן אִית דִּיוֹקְנָא בִּישָׂא עַל רִישָׂא דְּחִיבִיבָא כִּן יֵשׁ

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲבִתְרִיהּ פְּתַח רַבִּי יִצְחָק אַחֵר דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה, וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכַתוּב בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד ה' אֱלֹהֵי"ךָ וּשְׁמַעַת בְּקוּלוֹ, הִנֵּה מִמָּה שְׁכַתוּב בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, מִשְׁמַע שְׁאִם תַּעֲשֵׂה תִשׁוּבָה לְפָנֵי בְצַר לָךְ, אִז לֹא יִמְצְאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, מִשְׁמַע מִפְּאֵן דְּתִשׁוּבָה מְעַלְיָא מִכְּפָלָא מִכְּאֵן שְׁתִּשׁוּבָה מוֹעִילָה וְטוֹבָה מְכַל, וְהוּא עַד לָא יִשְׁרִי דִינָא בְּעַלְמָא עַד שְׁלֹא יִשְׂרָה הַדִּין בְּעוֹלָם, כְּלוּמַר קוּדָם שְׁמַתְחִיל הַדִּין לְפַעוּל, דְּהִינּוּ קוּדָם זְמַן בְּצַר לָךְ, אִז מוֹעִילָה הַתִּשׁוּבָה, דְּבַתֵּר דְּשָׂרִי דִינָא שְׁאַחַר שְׁהַדִּין שׁוֹרָה, דְּהִינּוּ אַחֵר שְׁכַבֵּר הַגִּיעַ לְבְצַר לָךְ, אִז תְּקִיף חִילִיָּה מִתְחַזֵּק כְּחוֹ שֶׁל הַדִּין, וְאִז מֵאֵן יַעֲבֹר לִיהּ מְעַלְמָא וְיִסְלַק לִיהּ מִי יְכוּל לְהַעֲבִיר וְלִבְטֹל אִתּוֹ מִן הָעוֹלָם, דְּהָא (דף קכב ע"ב) פִּינּוֹן דְּשָׂאֲרֵי דִינָא שְׁהִרִי כִּין שְׁהַדִּין כְּבַר שׁוֹרָה, לָא אֶסְתְּלִיק עַד דִּישְׁתְּלִים אִינוּ מִסְתַּלֵּק עַד שְׁנִשְׁלָם.

בְּתֵר דְּאֶשְׁתְּלִים וְעַבְד תִּשׁוּבָה אַחֵר שְׁנִשְׁלָם וְנִגְמַר הַדִּין וְהָאָדָם עֲשֵׂה תִשׁוּבָה, אֲתִקִּין עַלְמִין כְּלָהוּ הוּא מִתְקַן אֶת כֹּל הָעוֹלָמוֹת בְּתִשׁוּבָתוֹ וּמִתְקַן מַה שְׁפָגַם, מִשְׁמַע זֶה מִשְׁמַע מִמָּה דְּכְתִיב וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים דְּהִינּוּ פַעוּלוֹת הַדִּין, וְכְתִיב אַחֵר כִּן וְשָׁבַת עַד יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ וּשְׁמַעַת בְּקוּלוֹ, פִּי א"ל רַחוּם יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ לֹא יִרְפֹּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ.

(דף קכב ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יב עמ' סז-סח)

גִּיהֶנָם, וּבִגְיִן דָּא אֵית הֶבֶל וְאֵית הֶבֶל, אֵית הֶבֶל טַב, דְּאֶתְמַר בֵּיה (דברים ח ג) כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יְהו"ה יִחְיֶה הָאָדָם, וְאֵית הֶבֶל בִּישׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיה (קהלת ב כו) גַּם זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוח. וְתָא חֲזִי, בְּעוֹבְדֵין דְּבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְּמוֹדַע פְּרָצוּפָא דְּאִהִי עֲלֶיהָ, וּבְפָרְצוּפָא דְּאֲנָפוּי, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ג ט) הִפְרַת פְּנִיהֶם עֲנָתָה בָּם.

בְּדִיוֹקְנָא אֲשֶׁתְּמוֹדַע פְּרָצוּפָא דְּחִיָּה דְּשָׂרְיָא עֲלֶיהָ, אִם הוּא אַרְיָה אוּ שׁוֹר אוּ נֶשֶׁר אוּ אָדָם, מִהֶמְרָפְכָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהָ, אוּ מִהֶמְרָפְכָה דְּמִלְאָךְ שַׁר הַפְּנִים, אוּ מִהֶמְרָפְכָה בִישָׁא דְּסַמְא"ל, אוּ מִהֶמְרָפְכָה דְּאַרְבַּע יְסוּדֵין דְּעֶלְמָא, וְלִית בְּהוּ לֹא יֵצֵר הַטּוֹב וְלֹא יֵצֵר הָרַע, אֲלֹא פְּכַעֲרִין דְּעֶלְמָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד כי בדיוקנא אשתמודע פרוצופא דחיה דשריא עליה בצלם השורה על האדם ניכר פרצוף החיה השורה עליו, אם הוא אריה או שור או נשר או אדם כלומר מאיזו חיה הוא מקבל השפעתו, וארבע חיות האלו הם סוד [בחינות] חסד גבורה תפארת ומלכות דבריא, מהמרפכה דקדשא בריך הוא ושכינתיה וניכר אם הוא מהמרכבה של הקב"ה ושכינתו שבעולם האצילות, או מהמרפכה דמלאך שר הפנים או הוא מהמרכבה של המלאך שר הפנים שהוא מלאך מט"ט שבעולם היצירה, או מהמרפכה בישא דסמא"ל או מהמרכבה רעה של הס"מ שבסטרא אחרא, או מהמרפכה דארבע יסודין דעלמא או מהמרכבה של הד' יסודות של עולם העשיה, ולית בהו לֹא יֵצֵר הַטּוֹב וְלֹא יֵצֵר הָרַע ובאלו שהם מהד' יסודות אין בהם לא יצר הטוב ולא יצר הרע, אלא פכעירין דעלמא אלא הם כבהמות שבעולם, כי הם עמי הארץ או הגוים שהם כבהמות (דף קכג ע"ב צלאורינו עמ' עה) ובביאורינו כרך יב עמ' עט-פא)

צלם רע על ראש הרשעים, לאנהגא לון בעובדין בישין, דירתון גיהנם להנהיג אותם ולהדריכם לעשות מעשים רעים, כדי שיירשו גיהנם, ובגין דא אית הבל ואית הבל ולכך יש הבל ויש הבל, ומפרש אית הבל טב דאתמר ביה יש הבל טוב שנאמר בו פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואית הבל ביש דאתמר ביה ויש הבל רע שנאמר בו גם זה הבל ורעות רוח דהיינו צלם מהס"מ ששורה על הרשעים ועל אומות העולם, ומשם נמשך חיותם וקיומם, כאן תירץ מה שהקשה לעיל (דף קכג ע"ב צלאורינו עמ' עה) מאיפה נמשך החיות והקיום של האומות ושל הרשעים.

ותא חזי, בעובדין דבר נש אשתמודע פרוצופא דאיהי עליה ובא וראה כי במעשים של האדם ניכר הפרצוף והצלם השורה עליו, ובפרצופא דאנפוי ובפרצוף פניו, שמכירים בו אלו היודעים חכמת הפרצוף (המנאול נפ' ימרו), הָדָא הוּא דְּכִתִּיב זֶהוּ שְׁכֹתוֹב הִפְרַת פְּנִיהֶם עֲנָתָה בָּם פִּי הַכֹּת פְּנִיהֶם מַעֲדָה עַל מַעֲשֵׂיהֶם.

שבח דא שירתא

גם דע לימוד הזוהר על כולה מועיל להשגה, כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם ונותנים כח וחיל לנשמת האדם העוסק, ובהיפוך חלילה מאן דמתפרש מיניה כאלו פורש מכולא, כי כן דרשו עליו בימיו מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכולא, "והשתא אף על פי שהוא אינו כאן, כבודו יש כאן", ודבריו הקדושים צריכים אנו ללמוד, ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה, כי אם לא יועיל כולו יועיל מקצתו, כי הקליפה אי אפשר להסיר בפעם אחת כי מעט מעט אגרשנו.

(טהרת הקודש הקדמון, עמ' קנ"ו)

פרשת נשא תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

